

משלם גמול לאיביו: בטרם תחיל
ילדה בטרם יבוא חבל לור
והמליטה זכר: מי-שמע כזאת מי
ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד
אם-יולד גוי פעם אחת כי-חלה
גם-ילדה ציון את-בניה; האני
אשכיר ולא אוליד יאמר יהוה
אם-אני המוליד ועצרתני אמר
אלהיך: שמחו את-ירושלם וגילו
בה כל-אהביה שישו אתה משוש
כל-המתאבלים עליה: למען תינקו
ושבעתם משד תנחמיה; למען
תמצו והתענגתם מזוז כבודה:
כי-כה אמר יהוה הנני נטה אליה
כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד
גוים וינקתם על-צד הנשאו ועל-
ברכים תשעשעו: כאיש אשר אמו
תנחמו כן אנכי אנחמכם ובירושלם
תנחמו: וראיתם וישש לבכם
ועצמותיכם כדשא תפרחנה
ונודעה יד-יהוה את-עבדיו וזעם
את-איביו: כי-הנה יהוה באש יבוא
וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה
אפו ונערתו בלהבי-אש: כי באש
יהוה נשפט ובחרבו את-כל-בשר
ורבו חללי יהוה: המתקדשים
והמטהרים אל-הגנות אחר אחת
בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ
והעכבר יחדו יספו גאם-יהוה:
ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה
לקבץ את-כל-הגוים והלשונות
ובאו וראו את-כבודי: ושמתו בהם
אות ושלחתי מהם פליטים אל-
הגוים תרשיש פול ולוד משכי
קשת תוכל ויון האיים הרחוקים

אשר לא-שמעו את-שמעי ולא-
ראו את-כבודי והגידו את-כבודי
בגוים: והביאו את-כל-אחיכם
מכל-הגוים | מנחה | ליהוה בסוסים
וברכב ובצבים ובפרדים ובכרכרות
על הר קדשי ירושלם אמר יהוה
כאשר יביאו בני ישראל את-המנחה
בכלי טהור בית יהוה: וגם-מורים
אקח לכהנים ללוים אמר יהוה:
כי כאשר השמים החדשים והארץ
החדשה אשר אני עשה עמדי
לפני גאם-יהוה כן יעמד זרעכם
ושמכם: והיה מדי-חדש בחדשו
ומדי שבת בשבתו יבוא כל-בשר
להשתחות לפני אמר יהוה: ויצאו
וראו בפגרי האנשים הפשעים כי
כי תולעתם לא תמות ואשם לא
תכפה והיו דראון לכל-בשר:
והיה מדי-חדש בחדשו ומדי
שבת בשבתו יבוא כל-בשר
להשתחות לפני אמר יהוה:

הפטרה לראש השנה

יום ראשון

שמואל א א

Park Avenue Synagogue Men's Club New York, New York
אגודת אחים של בית הכנסת פארק אבנוו 130 יורק, ניו יורק

ויהי איש אחד מן-הרמתיים
צופים מהר אפרים ושמו אלקנה
בן-ירחם בן-אליהוא בן-תחו בן-
צוף אפרתי: ולו שתי נשים שם
אחת חנה ושם השנית פננה ויהי
לפננה ילדים ולחנה אין ילדים:
ועלה האיש ההוא מעירו מימים

ימימה להשתחות ולזבח ליהוה
צבאות בשלה ושם שני בני-עלי
חפני ופנחס כהנים ליהוה: והיה
היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה
אשתו ולכל-בניה ובנותיה מנות:
ולחנה נתן מנה אחת אפים כי את-
חנה אהב ויהוה סגר רחמה:
וכעסיה צרתה גם-פעם בעבור
הרעמה כי-סגר יהוה בעד רחמה:
וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה
בבית יהוה כן תכעסנה ותבכר:
ולא תאכל: ויאמר לה אלקנה
אישה חנה למה תבכי ולמה לא
תאכלי ולמה ירע לבבך הלא
אנכי טוב לך מעשרה בנים: ותקם
חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי
שתה ועלי הכהן ישב על-הכסא
על-מזוזת היכל יהוה: והיא מרת
נפש ותתפלל על-יהוה ובכה תבכה:
ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות
אם-ראה תראה בעני אמר-נך
ויזכרתני ולא-תשכח את-אמתך
ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו
ליהוה כל-ימי חיי ומזכרה לא-
יעלה על-ראשו: והיה כי הרבתה
להתפלל לפני יהוה ועלי שמר-
את-פיה: וחנה היא מדברת על-
לבה רק שפתיה נעות וקולה לא
ישמע ויחשבה עלי לשכרה: ויאמר
אליה עלי עד-מתי תשתכרין הסירי
את-יניך מעליך: ותען חנה ותאמר
לא אדני אשה קשת-רוח אנכי ויין
ושכר לא שתיתי ואשפך את-נפשי
לפני יהוה: אל-תתן את-אמר-נך
לפני בת-בליעל כי-מרב שירחי

וכעסי דברתי עד-הנה: ויען עלי
ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל
יתן את-שלתך אשר שאלת מעמו:
ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך
ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה
לא-היו-לה עוד: וישכמו בבקר
וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו
אל-ביתם הרמתה וידע אלקנה
את-חנה אשתו ויזכרה יהוה: והי
לתקפות הימים ותהר חנה ותלד
בן ותקרא את-שמו שמואל כי
מיהוה שאלתיו: ויעל האיש אלקנה
וכל-ביתו לזבח ליהוה ארבע-זבוח
הימים ואת-נדרו: וחנה לא עלתה
כי-אמרה לאישה עד יגמל הנער
והבאתיו ונראה את-פני יהוה וישב
שם עד-עולם: ויאמר לה אלקנה
אישה עשי הטוב בעיניך שבי-עד-
גמלך אתו אך יקם יהוה את-דברו
ותשב האשה ותינק את-בנה עד-
גמלה אתו: ותעלהו עמה כאשר
גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת
קמח ונבל יין ותבאהו בית-יהוה
שלו והנער נער: וישחטו את-הפר
ויבאו את-הנער אל-עלי: ותאמר
בי אדני חי נפשך אדני אני האשה
הנצבת עמכה בזה להתפלל אל-
יהוה: אל-הנער הזה התפללתי
ויתן יהוה לי את-שאלתי אשר
שאלתי מעמו: וגם אנכי השאלתיהו
ליהוה כל-הימים אשר היה הוא
שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה:
ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי
ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי
על-אויבי כי שמחתי בישועתיך:

ימימה להשתחות ולזבח ליהוה
צבאות בשלה ושם שני בני-עלי
חפני ופנחס כהנים ליהוה: ויהי
היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה
אשתו ולכל-בניה ובנותיה מנות:
ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את-
חנה אהב ויהוה סגר רחמה:
וכעסיה צרתה גם-פעם בעבור
הרעמה כי-סגר יהוה בעד רחמה:
וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה
בבית יהוה כן תכעסנה ותבכר-
ולא תאכל: ויאמר לה אלקנה-
אישה חנה ולמה תבכי ולמה לא
תאכלי ולמה ירע לבבך הלא
אנכי טוב לך מעשרה בנים: ותקם
חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי
שתה ועלי הכהן ישב על-הכסא
על-מזוזת היכל יהוה: והיא מרת
נפש ותתפלל על-יהוה ובכה תבכה:
ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות
אס-ראה תראה בעני אמר-
נך וזכרתני ולא-תשכח את-אמתך
ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתו
ליהוה כל-ימי חייו ומזכה לא-
יעלה על-ראשו: והיה כי הרבתה
להתפלל לפני יהוה ועלי שמר-
את-פיה: וחנה היא מדברת על-
לבה רק שפתיה נעות וקולה לא
ישמע ויחשבה עלי לשכרה: ויאמר
אליה עלי עד-מתי תשתכרין הסירי
את-ייןך מעליך: ותען חנה ותאמר
לא אדני אשה קשת-רוח אנכי ויין
ושכר לא שתיתי ואשפך את-נפשי
לפני יהוה: אל-תתן את-אמרוך
לפני בת-בליעל כי-מרב שירחי

וכעסי דברתי עד-הנה: ויען עלי
ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל
יתן את-שלתך אשר שאלת מעמו:
ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך
ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה
לא-היו-לה עוד: וישכמו בבקר-
וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו
אל-ביתם הרממה וידע אלקנה
את-חנה אשתו ויזכרה יהוה: והי
לתקפות הימים ותהר חנה ותלד
בן ותקרא את-שמו שמואל כי
מיהוה שאלתיו: ויעל האיש אלקנה
וכל-ביתו לזבח ליהוה ארתי-זבח
הימים ואת-נדרו: וחנה לא עלתה
כי-אמרה לאישה עד יגמל הנער
והבאתיו ונראה את-פני יהוה וישב
שם עד-עולם: ויאמר לה אלקנה
אישה עשי הטוב בעיניך שבי-עד-
גמולך אתו אך יקם יהוה את-דברו
ותשב האשה ותינק את-בנה עד-
גמולה אתו: ותעלהו עמה כאשר
גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת
קמח ונבל יין ותבאהו בית-יהוה
שלו והנער נער: וישחטו את-הפר
ויבאו את-הנער אל-עלי: ותאמר
בי אדני חי נפשך אדני אני האשה
הנצבת עמכה בזה להתפלל אל-
יהוה: אל-הנער הזה התפללתי
ויתן יהוה לי את-שאלתי אשר
שאלתי מעמו: וגם אנכי השאלתיהו
ליהוה כל-הימים אשר היה הוא
שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה:
ותתפלל חנה ותאמר עלן לבי
ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי
על-אויבי כי שמחתי בישועתך:

אֵין קדוש כִּיהוּה כִּי־אֵין בְּלִהְתָּךְ
 וְאֵין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ: אֶל־תִּרְבוּ תִּדְבְּרוּ
 גְבוּהָה גְבוּהָה יִצָא עֵתְךָ מִפִּיכֶם כִּי
 אֶל דְּעוֹת יְהוָה וְלוֹ נִתְּכֶנוּ עַל־לוֹת:
 קֶשֶׁת גְּבָרִים חֲתִים וּנְכָשָׁלִים אֲזָרוּ
 חֵיל: שְׁבָעִים בְּלַחֵם נִשְׁכְּרוּ וְרַעֲבִים
 חִדְּלוּ עַד־עַקְרָה יִלְדָה שְׁבַע־עָרָה
 וְרַבַּת בָּנִים אֲמַלְלָה: יְהוָה מִמִּית
 וּמַחִיָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיַּעַל: יְהוָה
 מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף־מְרוֹמָם:
 מִקִּים מַעֲפָר דָּל מֵאֲשַׁפֶּרֶת יָרִים
 אֲבִיזוֹן לְהוֹשִׁיב עִם־נְדִיבִים וְכֹסֵא
 כְּבוֹד יִנְחַלֵּם כִּי לִיהוָה מִצְקֵי אֶרֶץ
 וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תִּבְּל: רִגְלֵי חֲסִידוֹ
 יִשְׁמַר וְרַשָּׁעִים בַּחֲשֶׁךְ יִדְמוּ כִּי־לֹא
 בָּכַח יִגְבֵּר־אִישׁ: יְהוָה יַחַתּוּ מְרִיבֵו
 עָלוּ בַשָּׁמַיִם יִרְעַם יְהוָה יִדְּ־יָן
 אֶפְסֵי־אֶרֶץ וַיִּתֶּן־עֵז לְמַלְכוֹ וַיִּרַם
 קֶרֶן מִשִּׁיחוֹ:

הַפְטָרָה לְרֵאשִׁי הַשָּׁנָה

יום שני

ימיה ל"א

Men's Club of Conservative Synagogue Adath Israel
 Riverdale, New York

כֹּה אָמַר יְהוָה מִצָּא רִחוֹן
 בְּמִדְבָר עִם שְׂרִידֵי חֶרֶב הַלֹּיף
 לְהַרְגִיעוּ יִשְׂרָאֵל: מִרְחוֹק יְהוָה
 נִרְאָה לִי וְאֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבֵּתֶךָ
 עַל־כֵּן מִשְׁכַּתֶּךָ חֶסֶד: עוֹד אֲבַנֶּךָ
 וְנִבְנִית בְּתוֹלֵת יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעֲדֵי
 תַּפִּיךָ וַיִּצָּאת בְּמַחֹל מִשְׁחָקִים:
 עוֹד תִּשְׁעֵי כְרָמִים בְּהָרֵי שׁוֹמְרוֹן
 נִטְעוּ נִטְעִים וַחֲלָלוּ: כִּי יֵשׁ־יוֹם

קִרְאוּ נְצֻרִים בְּהַר אֶפְרַיִם קוֹמוּ
 וַנְעַלָה צִיּוֹן אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: כִּי־
 כֹּה אָמַר יְהוָה רְנוּ לִיעֲקֹב שְׂמֵחָה
 וְצַהֲלוּ בְרֵאשׁ הַגּוֹיִם הַשְּׂמִיעוּ הַלְלוּ
 וְאָמְרוּ הוֹשַׁע יְהוָה אֶת־עַמְּךָ אֶת
 שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל: הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם
 מֵאֶרֶץ צָפוֹן וּקְבָצְתִים מִיַּרְכְּתֵי־אֶרֶץ
 בָּם עוֹר וּפֶסֶח הָרָה וַיִּלְדֵּת יַחֲדוּ
 קָהַל גְּדוֹל יָשׁוּבוּ הִנֵּה: בְּכַכִּי יָבֹאוּ
 וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֵם אוֹלִיכֶם אֶל־נַחְלִי
 מִיָּם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל יִשְׁלֹו בְּהַ כִּי־
 הִיִּיתִי לְיִשְׂרָאֵל לֵאבֹב וְאֶפְרַיִם בְּכָרִי
 הוּא: שְׂמַעוּ דְבַר־יְהוָה גּוֹיִם וְהִגִּידוּ
 בְּאָזְנֵים מִמְּרוֹחַק וְאָמְרוּ מִזְרַח יִשְׂרָאֵל
 יִקְבְּצֶנוּ וְשָׁמְרוּ כְרַעְיָה עֲדָרוּ: כִּי־פָדָה
 יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וַיְגַאֲלוּ מִיַּד רִחוֹן
 מִמֶּנּוּ: וְכֹאֵו וְרַנְּנוּ בְּמְרוֹם־צִיּוֹן וְנִהְרֹו
 אֶל־טוֹב יְהוָה עַל־דָּגָן וְעַל־תִּירֵשׁ
 וְעַל־יִצְהָר וְעַל־בְּנֵי־צֹאן וּבְקָרָה
 וְהִיתָה נַפְשָׁם כַּגֵּן רוֹה וְלֹא־יִוָּסְפוּ
 לְדַאֲבָה עוֹד: אֵז תִּשְׂמַח בְּתוֹלָה
 בְּמַחֹל וּבְחָרִים וּזְקֵנִים יַחֲדוּ וְהִפְכֵּתִי
 אֲבָלָם לְשִׁשׁוֹן וְנַחֲמַתִּים וְשִׂמַּחְתִּים
 מִיַּגּוֹנָם: וְרוֹיִתִי נֶפֶשׁ הַכְּהֵנִים דֹּשֵׁן
 וְעַמִּי אֶת־טוֹבִי יִשְׁבְּעוּ נְאֻם־יְהוָה:
 כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרַמָּה נִשְׁמַע נְהִי
 בְּכִי תִמְרוּרִים רִחוֹל מִבְּכָה עַל־בְּנֵיהָ
 מֵאַנְהָה לְהַנְחֵם עַל־בְּנֵיהָ כִּי אֵינֶנּוּ: כֹּה אָמַר
 יְהוָה מִנְעֵי קוֹלְךָ מִפִּי וְעֵינֶיךָ מִדְּמִיעָה
 כִּי יֵשׁ שֹׁכֵר לִפְעֻלַּתְךָ נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ
 מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: וַיִּשֶׁת־תְּקוּהָ לְאַחֲרֵיתֶךָ
 נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם:
 שְׂמוּעַ שְׂמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִרְנֹנֹד־ד
 יִסְרַתְנִי וְאוֹסֵר כְּעַגֹּל לֹא לְמֹד־
 הַשְּׁבָנִי וְאַשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי: